
ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

ČÍSLO 4

DUBEN 2017

Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Velikonoce jsou letos o něco později, postní doba zasahuje ještě do dubna. Věřím, že každý si našel oblast, kterou se během čtyřiceti dní učí odevzdávat Bohu a získávat tím vnitřní svobodu. Také úvaha pro děti z knížky o příslovích Petra Kukala „Stokrát nic umožnilo osla“ může nabídnout ohlédnutí za tím, co

děláme. Velikonoce jsou krásné svátky i proto, že dospělí přijímají křest. Věřím, že článek o cestě ke křtu povzbudí i ostatní konvertity ke sdílení jejich cesty v budoucích číslech zpravodaje a že ti, kteří o křtu přemýšlejí, tím mohou být povzbuzeni.

Přeji požehnané Velikonoce.

Oznámení

Velikonoční obřady

Zelený čtvrtek mše sv. v 18 hod.
v Brandýse

Velký pátek křížová cesta v 15 hod.,
pašijová hra od 17.15 hod., bohoslužba
v 18 hod.

Bílá sobota velikonoční vigilie od 20
hod. v Brandýse

Velikonoční pondělí mše sv. v 8.30
hod. v Brandýse

Biblický klub

Setkání biblického klubu se budou
konat v úterý 11.4. a 25.4. od 19.15 na faře
v Brandýse.

Plánované akce pro mládež

- Arcidiecézní setkání mládeže
bude v sobotu před květnou ne-
dělí, tedy 8. dubna v Arcibiskup-
ském gymnáziu. Začíná se mší sv.
v kostele sv. Ludmily v 9.30 hod.
Více na www.adcm.cz.
- Celostátní setkání mládeže (od 14
do 30 let) bude od 15. do 20.
srpna v Olomouci. Podobná akce
se koná nejvýše jednou za pět let.
Více na olomouc2017.signaly.cz.

Akce pro děti

Připravuje se víkendová akce pro
děti od sedmi let, a to od 12. do
14. května. Přihlašujte své děti po-
řadatelkám: Janě Pavle (tel. 773 672
937, mail janapavla.dkl@gmail.com),
Jitce Vopatové (tel. 776 331 798,
mail jitkavopatova@seznam.cz) nebo
Martě Kupkové (tel. 777 027 040, mail
marta.kupkova@seznam.cz).

Audience u císaře Karla I.

Matice staroboleslavská s podporou
Města Brandýsa nad Labem – Staré Bo-
leslavi a Ministerstva kultury ČR si Vás
dovolují srdečně pozvat v sobotu 29.
dubna na Audienci u císaře Karla I.
Akce bude zakončena slavnostní mší
v brandýském kostele v neděli 30. dubna
v 8.30.

[www.brandysko.cz/audience-u-cisare-
karla-i/d-39408](http://www.brandysko.cz/audience-u-cisare-karla-i/d-39408)

Farní dovolená 2017

Termín: 19.8. – 26.8.

Místo: Fara v Sudějově u Uhlířských Ja-
novic

Doprava: Vlastní

Cena: Dospělý 150 Kč/noc, dítě 100
Kč/noc

Liturgický kalendář

9. dubna *Květná neděle*

13. dubna *Zelený čtvrtek*

14. dubna *Velký pátek*

15. dubna *Bílá sobota*

16. dubna *Slavnost Zmrtvýchvstání
Páně*

23. dubna *Druhá neděle velikonoční –
Božího milosrdenství*

25. dubna *Svátek sv. Marka*

29. dubna *Svátek sv. Kateřiny Sienské*

Karneval svatých

Jedno sobotní masopustní odpoledne, které předcházelo Popeleční středě, jsme se s dětmi vydali na faru, kam jsme byli zváni na karneval svatých. Hned za vstupními dveřmi nás přivítala svatá Kateřina Labouré v hábitu a impozantní řeholní pokrývce hlavy s nepřehlédnutelným úsměvem. Předala nám čestné vstupenky a vyzvala nás, ať pokračujeme vzhůru „do nebe“. Už na schodech nás navnadila pestrá výzdoba slibující veselé odpoledne a libé zvuky shora lákaly do sálu připraveného na radovánky. Ve vedlejší místnosti už čekaly dvě svaté Marty u stolů plných dobrot a procházely se tam další tajemné bytosti. Uchýlili jsme se do ústraní, abychom mohli na sobě navenek ukázat znaky svatosti našich patronů, kteří jsou inspirací na cestě s našim Stvořitelem. Byl tam mladý muž, jenž se nenechal rušit ze soustředěných příprav k něčemu, co nám zůstalo prozatím utajeno.

Se zaujetím jsme s dětmi coby andělem Rafaelem, patronem poutníků a slepých, a princeznou Emou, svatou svou vlídností k chudým, pozorovali cvrkot v sále a přilehlých místnostech, které se zatím zaplňovaly dalšími příchozími. Ti se nenuceně bavili mezi sebou, ochutnávali, co stoly nabízely a rozhlíželi se kolem, kde se to vlastně octli a v duchu či nahlas hádali, kdo je asi kdo. Menší se vydali do zadní místnosti, kde si každý našel hračku sobě milou. Ale to už jsme byli vyzváni do sálu – malí i velcí návštěvníci oděni civilně i méně obvykle. Po úvodní modlitbě v písni, která zněla téměř všemi hlasy, jsme byli navnaděni, co vše nás čeká a nemine. Následoval ta-

nec a hopsání, kdy slečny, větší děti i rodiče vtahovali do reje ty menší a naopak malí dodávali smělosti těm starším.

Následovaly hry i soutěže prokládané tancem a hodováním. Nechybělo také představení se, kdy jsme se dozvěděli něco víc o naší různorodé společnosti. Byli mezi námi rytíři (například sv. Jiří), princezny (sv. Anežka), řeholnice (sv. Edit Stein), andělé, pasáccí, dokonce i Karkulka a čtyřměsíční ovečka. Pozoruhodná byla dvojice slečen, jedna černá a druhá bílá, které představovaly různost našeho lidského bytí.

Ze zmíněného mladíka, jenž si před slavností v zákulisí dopilovával své číslo, se vyklubal kouzelník. Jeho kouzla byla podbarvena hudebním doprovodem, který ještě zvýšil napětí a nadšení diváků. Kouzelník si ku pomoci přizval i nejednu dobrovolnici i dobrovolníka k asistenci a triky tak získaly na půvabu a překvapivosti. Naštěstí kouzelník nenechal nikoho z účastníků zmizet a neztratily se (až na jednu) žádné z čestných vstupenek, které posléze posloužily při slosování tomboly, z níž snad všichni vytěžili všelijaké ceny a radost z výhry.

Myslím, že to odpoledne se nikdo z malých ani velkých nenudil, hádám, že každý strávil čas v příjemné společnosti tak, jak mu bylo milé a zažili jsme společně nečekané chvíle. Děkuji tímto všem, kteří se na karnevalu jakkoli podíleli a především těm, kteří jej pro staroboleslavskou i brandýskou farnost skvěle připravili. Doufám, že z této povedené akce vznikne tradice.

Lenka Šimarová

Proč (mi) stojí za to zpívat v kostelní schůle?

Úterý večer 18.00. Strašně se mi nechce na zkoušku, už bych si po náročném dni hodila nohy nahoru. Ale slíbila jsem to, tak se zvedám a jedu. *Střih.*

Jsme na faře, zkusíme repertoár na nedělní dětskou mši. Dnes je nás tu devět, dospělí i děti, většina bez předchozí zkušenosti se sborovým zpěvem. Někdo tu byl i minule, někdo je tu po delší době. Dnes nás doprovodí elektronické varhany. Sbormistryně Lenka vytahuje noty, dává pokyny, začínáme zpívat. Můj hlas je lehce přiskřípnutý, pořád jsem hlavou někde na gauči se sklenkou vína v ruce. Zívám. *Střih.* Zpíváme třetí píseň, zní to dobře. Dětské hlasy, dospělé hlasy, zvuk varhan, texty písní – všechno to hezky rezonuje. Rozhlížím se, jsme hezká skvadra. Fajn, že jsem jela. *Střih.* Dozpíváme šestou píseň, endorfiny vyplaveny, únava je zpět. Sbormistryně končí zkoušku. Nasedám do auta a jedu padnout přímo do postele. *Střih.*

Druhý den ráno se probouzím s písní v hlavě. Zní mi dokonce ve sborové verzi. Lovím zmuchlané noty z kabelky, celý

den si prozpěvuju jednotlivé nápěvy. Večer přezpívám jednu z písní svým dětem. Líbí se jim. Dožadují se opakování. *Střih.*

Neděle ráno. Scházíme se v kostele v 8.00. Před mší je potřeba vše zopakovat, naladit hlasy. Lenka svým nasazením velí zpívat jako o život. Mše začíná. Zpíváme. Je to zážitek. V kostelním prostoru při mši zní ty naše zpívanky nepoměrně lépe. Na závěr lidé tleskají. Nic jsme nezvrzali, paráda. *Střih.* Neděle večer. Už celkem jistě zazpívám dětem celý dnešní repertoár. Dožadují se opakování. Zpívám znovu a moc ráda. *Střih.*

Pondělí odpoledne. Školní dvorek. Můj sedmiletý syn vyletí ze dveří školy ven a v náhlém přívalu radosti a uvolněné energie si nahlas zařve: *Laudate omnes gentes, laudate Dominum.* A já v tu chvíli naprosto přesně vím, proč mi stojí za to zpívat v kostelní schůle.

Příští zkouška se koná v úterý 4.4. od 18.30 na faře v Brandýse. Zváni jsou všichni, kdo dočetli až sem.

Klára Pirklová

LAUDATE OMNES GENTES

All peoples, praise the Lord.

Ostinato Chorale

Mixed Voices

p Lau - da - te om - nes gen - tes, lau - da - te Do - mi - num. Lau -

(Fine)
da - te om - nes gen - tes, lau - da - te Do - mi - num! Lau -

Má cesta k víře, Bohu – a křtu

Všechno zlé je k něčemu dobré. Mám-li být upřímný, na své cestě ke křtu jsem poměrně důležitý krok udělal díky absurditě komunistického režimu.

V naší rodině vládlo sice velmi tolerantní prostředí, ale bez jakéhokoliv vedení k víře. Mezi kamarády bylo poměrně dost věřících, ale nevěděl jsem to o nich. Nicméně mě – v rámci poměrně volnomyšlenkářského prostředí, které za komunistického režimu představoval původně skautský oddíl, který mě hodně ovlivnil – svým vystupováním a příkladem nenápadně vedli k podstatě křesťanství. Otevřeně jsme o víře spolu nikdy nehovořili, já tak byl nejspíš typický „něcoista“. Měl jsem víru v „něco“, co nás přesahuje, ale bez jakéhokoliv rámce a ukotvení. Cosi se začalo měnit, když mě kamarád pozval na slavnostní mši do Svatovítské katedrály, kterou sloužil kardinál Tomášek, psal se tuším rok 1988. Najednou Církev nebyla jen pár babiček ve venkovském kostele. Kolem byla spousta zapálených mladých lidí, mši doprovázela normální kapela s hezkými chytlavými písničkami... Ale stejně to nestačilo a já si držel odstup.

Definitivně se to zlomilo na soustředění vojenské katedry v kasárnách v Písku v létě 1989. Navlečený v zeleném mundúru, se samopalem na zádech a s lampasáky, kteří na nás řvali tak, až jim přeskakoval hlas a snažili se nám svým „vědeckým ateismem“ vymýt mozky, jsem najednou pochopil, že takhle to přece není a být ani nemůže...

Pomohlo mi to udržet si nadhled a nepouštět si k tělu blbost lampasáků, kteří si na nás vylévali zlost a léčili si své min-dráky.

Žádného kněze jsem tehdy osobně neznal (tedy, později se ukázalo, že to nebyla pravda, jen jsem to nevěděl), tak jsem zašel za jediným, na kterého jsem si vzpomněl. Oddával mé přátele a pamatoval jsem si, že se u něj v kostele dobře dýchalo. Jenže jak jsem od přírody nespělý a nerozhodný, dost dlouho jsem se k návštěvě odhodlával. Nakonec jsem ho navštívil cestou z protikomunistické demonstrace, jeden den po 17. listopadu 1989. Zazvonil jsem u dveří fary a dodnes si pamatuji jeho vystrašený výraz. Praha byla vzhůru nohama, nikdo nevěděl, co se bude dít, komunisti se snažili mobilizovat své síly včetně lidových milicí a někdo večer potmě přichází s těžko uvěřitelnou žádostí o křest. Až zpětně mi došlo, že mě musel mít za agenta provokatéra... Kněz malou chvíli váhal, co dělat. Zabouchnout dveře? Co když ten člověk opravdu chce pokřtít? Pozvat ho dál? Co když je to estébák? Situaci vyřešil elegantně. Škvírou ve dveřích mi podal katechismus a řekl, ať přijdu za dva týdny, až si to přečtu, že si o tom popovídáme. Když jsem opravdu přišel, bylo vidět, že má radost.

Pokřtěný jsem byl tři dny před první návštěvou papeže Jana Pavla II., v týdnu po velikonočích 1990.

Vít Herynek

Stokrát nic umořilo osla

Z knihy „Říkejme si přísloví“ od Petra Kukala

*Dopoledne jsem ve škole
a odpoledne v Sokole.
Večer pak běžím na němčinu –
kdy já si asi odpočinu?*

Výklad přísloví

I maličkosti, pokud je jich hodně, tě mohou hodně unavit a vyčerpat.

Náměty pro rozhovor s dětmi

Příspěvek pochází z pohádky o oslovi, na kterého jeho pán nakládal stále víc a víc nákladu. Vždycky přidal ještě nějakou drobnost a řekl si: „Tohle osel ještě unese, to přece nic není“. A říkal si to tak dlouho, až osel pod všemi těmi maličkostmi padl vysílením. Právě tak i člověk, který dělá mnoho věcí, má hodně úkolů a povinností, které se možná zdají jako maličkosti, se může velmi unavit a vyčerpat.

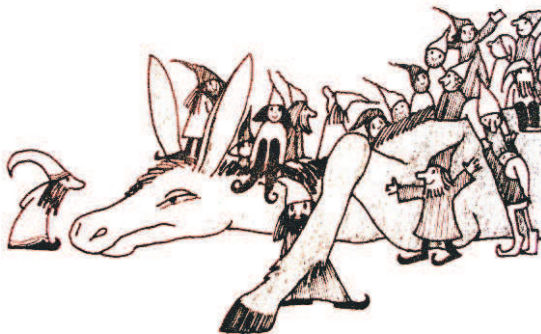
Kontrolní otázky

Co všechno děláte vy školáci, když přijdete ze školy? Chodíte do nějakých kroužků, sportovních oddílů nebo do základní umělecké školy? Kterou z těchto činností máte nejraději? Vyprávějte o ní kamarádům.

Jak dlouho se každý den učíte? Navštěvujete nějaké doučování?

Stává se vám někdy, že pro jednu věc nemůžete stihnout druhou? Býváte ze všech činností, které celý den děláte, večer někdy hodně unavení? Jestli ano, přemýšlejte, co z toho, co děláte, byste mohli oželeť. Poradte se o tom s rodiči.

Víte, co je Sokol? Pokud ano, vysvětlte kamarádům, kteří to možná nevědí. Chodíte do Sokola? Napadne vás, od čeho má Sokol svoje jméno?

Den s Markem Orko Váchou

V sobotu 18. března nás kamarádka z naší farnosti Tereza vzala na duchovní obnovu do farnosti sv. Gotharda v Praze. Vedl ji sympatický kněz, skvělý teolog a zapálený přírodovědec P. Marek Orko Vácha. Všechny jsme se těšily, protože dobře známe a máme rády některé jeho knížky, ale zatím jsme neměly to štěstí setkat se s ním osobně. Na otci Markovi je na první pohled vidět, že je navzdory svému renomé skutečně plachý introvert, jak to sám o sobě i říká. Když k nám promlouvá, mluví tichým hlasem. Působí téměř nenápadně a přitom jeho slova zaujmou a osloví. Otvírá před námi písmo a předčítá dobře známé texty, příběh Adama a Evy a evangelijní podobenství o marnotratném synu. S jeho výkla-

dem překvapeně zjišťujeme, kolik rozměrů a velkých myšlenek v sobě může ukrývat zdánlivě jednoduchý biblický příběh. V kostele, kde všichni sedíme, je celkem zima, přestože se o krátkých přestávkách zapíná topení. Jiné prostory k dispozici nejsou, protože fara u sv. Gotharda se rekonstruuje. Trocha nepohodlí nám ale nevádí, naopak. Kostel dodává celé obnově ještě hezčí atmosféru. Shodujeme se, že bychom tu mohli sedět klidně celý den. Čas ale utíká rychle. Na závěr se ještě slouží mše svatá, než se každý rozjedeme zpět do svých domovů. My odjíždíme s vědomím, že v nás slova otce Marka budou ještě dlouho doznívat.

Simona Fialová

Úchvatná! – tip na knihu

Něco trochu jiného je téma ženských práv v politice a něco jiného je přijetí vlastního ženství na úrovni konkrétní osoby, ženy. V tom druhém nefiguruje moc, vliv, není to otázka společenských zájmů. Je to otázka velmi jemných vláken, kterými je protkáno naše ženské nitro. Tahle ženská duše je úchvatná. Ale také zraněná. Je veskrze protknuta hlubokým pocitem selhání. „Nejsem dost a ‚jsem příliš‘ – obojí současně. Nejsem dost hezká, nejsem dost hubená, nejsem dost laskavá, nejsem dost něžná, nejsem dost ukázněná. Jsem ale příliš citová, příliš náročná, jsem přecitlivělá, příliš silná, příliš svéhlavá, příliš nepořádná. Výsledkem je Zahanbení – univerzální společník všech žen.“

To je ústřední myšlenka knihy *Úchvatná* křesťanských autorů Johna a Stasi Eldredgeových. Autoři se pouští do temných zákoutí ženské duše, kde narážejí na různá zranění – ta z dětství, z období dospívání, z doby započetí intimního života, z porodu, výchovy dětí či období zrání v ženu skutečně zralou. Zároveň ale naznačují cesty uzdravení těchto zranění. Cesta vede skrze náhled sebe sama očima Boha Otce, neboť v Božích očích je každá žena úchvatná a výjimečná. Každá je jeho jedinečná a milovaná dcera. Jedná se o velmi milé čtení. Povzbudivé a odváším se říct, že i proměňující.

Klára Pirklová

Střípky z pastorační rady

Pastorační rada se sešla 15. března • Noční bdění u Božího hrobu ve Svémyslicích • Bude agape po vigílii? • Farní kávu organizovat při speciálních příležitostech zhruba šestkrát ročně • Biřmování 24. září 2017 • Bude vytvořen nový rozpis úklidu kostela a fary • Nutno pořídit nové koberce do presbytáře • Dvě žádosti o sociální pomoc z peněz Tříkrálové sbírky • Plánuje se oprava varhan ve Svémyslicích • Jak zpravodaj plní svou roli a smysl • Noc kostelů v Brandýse n. L. • Termín příští farní rady: září 2017

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla	St 18.00, Čt 8.30, Pá 18.00, Ne 8.30
Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána	Út 18.00, Ne 10.15
Svémyslvice, kostel sv. Prokopa	Ne 14.30
Zápy, kostel sv. Jakuba	1. sobota v měsíci 16.15
Mratín, kostel sv. Michala	2. sobota v měsíci 16.15
Sluhy, kostel sv. Vojtěcha	3. sobota v měsíci 16.15

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, Nanebevzetí P. Marie	Po, St 9.00, Čt, Pá 18.00, So 9.00, Ne 9.00
St. Boleslav, sv. Václava	Ne 18.00
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie	Ne 9.30
Mochov, sv. Bartoloměje	Ne 8.00 (mimo 1. neděli v měsíci)
Nehvizdy, sv. Václava	Ne 11.00 (mimo 1. neděli v měsíci)
Chvaly, sv. Ludmily	Út, Čt, Pá 18.30, St, So 8.30, Ne 8.30, 18.30